

بنیاتی هونه‌ری زمانی قه‌سیده‌کانی سالم

طالب ابوبکر طاهر^۱ - عسمان حمد ده‌شتی^۲

osman.hamad@koyauniversity.org - talibtaher@gmail.com

^۱ به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی په‌روه‌رده‌ی سلیمانی، سلیمانی، هه‌رێمی کوردستان، عێراق.

^۲ به‌شی زمانی کوردی، فاکه‌لتی په‌روه‌رده، زانکوی کۆیه، کۆیه، هه‌رێمی کوردستان، عێراق.

پوخته

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا باسی بنیاتی زمان کراوه و گرنگی زمان له‌گه‌یاندنی واته‌و مه‌به‌ست خراوه‌ته‌په‌رو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش خراوه‌ته‌په‌رو که بێ زمان ناتوانی هه‌یچ ماناو مه‌به‌ستیک بگه‌یه‌نێت به‌ به‌رامبه‌ر. ئینجا باسی زمانی قه‌سیده‌ کراوه لای سالم و جیاوازی له‌گه‌ل زمانی غه‌زله‌دا خراوه‌ته‌په‌رو، هه‌روه‌ها فه‌ره‌ه‌نگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم یه‌ک به‌یه‌ک خراونه‌ته‌په‌رو له‌گه‌ل په‌مز له‌قه‌سیده‌کاندا که هه‌ریه‌که‌یان جو‌ره‌ په‌مزیکی جیاواز به‌پێی ناوه‌ڕۆک و مه‌به‌ستی قه‌سیده‌که‌ له‌خۆده‌گرن. قه‌سیده‌ ئاینیه‌کانی سالم فه‌ره‌ه‌نگ و په‌مزو زمانیه‌ی تایبه‌تیان هه‌یه، که په‌مزه‌کان و فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ش له‌بابه‌ته‌ ئاینیه‌که‌نه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتوه یان له‌فه‌ره‌ه‌نگ و په‌مزی قه‌سیده‌ وه‌سف و نیشتمانییه‌کانی، که قه‌سیده‌ نیشتمانییه‌کان زیاتر فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یان باسی شه‌ر و شو‌ر و وێرانکاری خوێن‌پێژی و داگیرکاری داگیرکه‌رانی کوردستان په‌شاندده‌ن و ناوی شوێن و که‌سایه‌تیه‌کان و وشه‌ و په‌مزه‌کان ته‌واو کوردین و قه‌سیده‌ وه‌سفیه‌کانیش ئازایه‌تی و سوارچاکی سه‌رکرده‌کانی بابان یان گه‌وره‌ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام ده‌خه‌نه‌په‌رو، هه‌چی قه‌سیده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانن، باسی هه‌ندی په‌ه‌شت و خوی خراپ ده‌که‌ن وشه‌کانیش و په‌مزه‌کانیش له‌م چوارچێوه‌یه‌دان.

به‌شێوه‌یه‌کی گشتی فه‌ره‌ه‌نگ و زمانی قه‌سیده‌کان و په‌مزی نێو قه‌سیده‌کان جیا به‌پێی ئه‌و مه‌به‌ست و ناوه‌ڕۆکه‌ی بۆی به‌کارهاتون. ئه‌وه‌ش ئه‌و راستیه‌مان پێده‌تی که فه‌ره‌ه‌نگی زمانی زمان و په‌مزی شیعریه‌ نه‌ک هه‌ر له‌ شاعیرێکه‌وه‌ بۆ شاعیرێکی تر جیایه، به‌لکو له‌ شیعریه‌ شاعیرێکیش له‌ مه‌به‌ستیکه‌وه‌ به‌ مه‌به‌ستیکێ تر جیایه. زمانی غه‌زله‌ جیایه له‌ زمانی قه‌سیده‌و زمانی قه‌سیده‌ جیایه له‌ شیعریه‌ داشو‌رین و مه‌به‌سته‌کانی تر. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌لکو له‌ ناو یه‌ک مه‌به‌ستیشدا که قه‌سیده‌یه، له‌قه‌سیده‌یه‌که‌وه‌ بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر جیایه به‌پێی ناوه‌ڕۆکی قه‌سیده‌که‌.

وشه‌ کللیه‌کان: بنیاتی زمان، زمانی قه‌سیده‌کانی سالم، فه‌ره‌ه‌نگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم، په‌مزی شعری، قه‌سیده‌ی شه‌روشه‌ڕ.

The Artistic Creativity of Language in Salm's Qasidas

Talib Abubaker tahir¹ - Othman Hamad dashty²

¹Sulaimani General Directorate of Education, Sulaimani, Kurdistan Region, Iraq.

²Department of Kurdish Language, Faculty of Education, Koya University, Koya, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

The research has mentioned the construction of language and its importance in transmitting purpose, Al's indicated that without language meanings and purpose can't be transferred to others. Then it is mentioned how Salm has described language of Qasida and the difference with the ghazal language Salm's dictionary of Qasida one after one with its allusion in it, which each of them include a different sort of hint, has been shown. In one side, Salm's religious Qasida's own special dictionary and linguistic characters that are symbols and his linguistic dictionary is linked to the religious subjects or patriotically that the dictionary of patriotic ones are mentioning wars, destruction of bloodshed and conquering of Kurdistan's conquerer and the name of places, noble people, words and symbols are pure Kurdish and his describing Qasida indicate Baban leader's bravery and knighthood or the greatness of Islam prophet, in other side, his social Qasida show good behaviors and bad habits and the words and allusions are in this circumstance.

generally, the culture and language of the Qasida and the symbols in the Qasida are different according to the theme and purpose for which they are used. This tells us the fact that the dictionary (culture) of language and poetic symbols differ not only from poet to poet, but also from poet's poems to another. Language of ghazal differ from Qasida and language of Qasida is different from hajoo and its purpose even from a Qasida to another according to the content.

Keywords: construction of language, language of Qasida, Salm's dictionary of Qasida, symbols, social Qasida.

پیشه‌کی

قه‌سیده پینگه‌یه‌کی گرنگی هه‌یه له ناو ئه‌ده‌بیاتی کلاسیدا به‌گشتی و له‌ناو شیعره‌کانی سالمدا به‌تایبه‌تی، چونکه یه‌کیکه له‌دو هونه‌ره سهره‌کیه‌که‌ی قالی شیعی کلاسیکی که سه‌دان پارچه شیعی پینوسراون، ئه‌وانیش غه‌زله‌ی وقه‌سیده‌ن. هه‌روه‌ها قه‌سیده لای سالم دوه‌م هونه‌ری شیعییه‌ی دوا‌ی غه‌زله‌ی که زۆرت‌ترین مه‌ودای شیعی داگیرکردیته‌ی و گرینگ‌ترین بابته‌ی شیعی پیده‌رب‌رایته‌ی، که شیعی نیشتمانی و شه‌روشه‌ی و پاشان وه‌سف و ئینجا شیعی ئاینی له‌خۆگرتوه‌ی. زمان یه‌کیکه له‌ره‌گه‌زه سهره‌کیه‌کانی شیعی، چونکه به‌بێ زمان ناتوانی هیچ ماناو مه‌به‌ستیک بگه‌یینه‌یته به‌رامبه‌ر، هه‌ریۆیه له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا باسی زمان و بنیاتی هونه‌ری زمانی قه‌سیده‌ی کراوه‌ی و پاشانی به‌نمونه‌ی قه‌سیده‌کانی سالم ئه‌مه‌ی رونه‌کراوه‌ته‌وه‌ی. له‌باسی بنیاتی زماندا باسی زمان به‌گشتی و فره‌هه‌نگی زمان و په‌مز وه‌ک که ره‌سته‌یه‌کی گرنگی زمانی کراوه‌ی و جیاوازی فره‌هه‌نگ و په‌مزه‌کانی زمان له‌قه‌سیده‌یه‌که‌وه‌ی بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر خراوه‌ته‌رو، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش بابته‌یه‌که‌ی کراوه‌ته‌ چهند ته‌وه‌ریک، که له‌ته‌وه‌ری یه‌که‌مه‌دا باسی زمان و گرنگی زمانی به‌گشتی کراوه‌ی و پاشان باسی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم کراوه‌ی ئینجا له‌ته‌وه‌ری دوه‌مه‌دا باسی فره‌هه‌نگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم کراوه‌ی و له‌ته‌وه‌ری سییه‌میشدا باسی په‌مز له‌قه‌سیده‌کانی سالمدا کراوه‌ی.

ئامانجی توێژینه‌وه‌که

- ۱- پێشاندانی گرنگی بنیاتی زمانه‌ی له‌شیعره‌دا به‌گشتی و به‌تایبه‌ت له‌قه‌سیده‌دا.
- ۲- پێشاندانی جیاوازی زمانه‌ی له‌قه‌سیده‌یه‌که‌وه‌ی بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر به‌پێی بابته‌ی و ناوه‌ڕۆکی قه‌سیده‌کان.

ڕێبازی توێژینه‌وه‌که

ڕێبازی توێژینه‌وه‌که‌ی ڕێبازی وه‌سفیی شیکارییه‌ی، که بنیاتی هونه‌ری قه‌سیده‌ی خراوه‌ته‌رو پاشان به‌نمونه‌ی قه‌سیده‌کانی سالم نمونه‌ی بۆ هێنراوه‌ته‌وه‌ی و شیکردنه‌وه‌ی بۆ زمان و فره‌هه‌نگی زمان و په‌مز له‌قه‌سیده‌دا کراوه‌ی.

۱- زمانی شیعی

کاتیک باسی شیعر ده‌کری، ئه‌وا به‌بێ زمان بونیکی نابێ، چونکه شیعر ئه‌گه‌ر خۆی مانا و مه‌به‌ست و په‌یامێک بێ، ئه‌وا ده‌بێت له‌رێی زمانه‌وه‌ گوزارشت له‌و په‌یام و مه‌به‌سته‌ی بکری، که‌واته‌ زمان سهره‌کیترین که‌ره‌سته‌ی و پیکهاته‌ی شیعره‌ که‌ بتوانی بپێته‌ هۆکاری گواستنه‌وه‌ی واتا له‌نوسه‌ر و شاعیره‌وه‌ بۆ خۆته‌رو وه‌رگر. خۆته‌ر له‌رێی زمانه‌وه‌ نه‌بێ ناتوانی له‌ مه‌به‌ستی شاعیره‌و نوسه‌ربگات. بێگومان ده‌ق له‌رێی زمانه‌وه‌ خۆیمان بۆ والاده‌کات و هه‌ر له‌رێی زمانه‌وه‌ له‌کاتی ده‌ق و دۆخی ده‌ق و دۆخی ده‌روونی نوسه‌ر تیده‌گه‌ین و ته‌نانه‌ت ده‌توانین درک به‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری و پۆشنییری نوسه‌ر بگه‌ین. که‌واته‌ ده‌بێ له‌وراستیه‌ی تیبگه‌ین که به‌بێ زمان هیچ ده‌قیکی بونی نابێت و هیچ په‌یامێک توانای گۆژانه‌وه‌ی نابێت (ده‌ق پیکهاته‌یه‌کی زمانی خاوه‌ن واتایه‌ی، ئامانج لێی په‌یوه‌ندیکردنه‌ی له‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو له‌ کاتدا...) (نورالدین، 2010، 46). که‌واته‌ هه‌ر واتا و مه‌به‌ستی که هه‌یه له‌رێی زمانه‌وه‌ گوزاریشتی لێ ده‌کری، و ده‌قی نوسراو له‌ چوارچێوه‌ی وشه‌دا خۆی نمایش ده‌کات، ئامانجیش لێی په‌یوه‌ندیکردن و گه‌یاندنی په‌یامێکه‌ی. ئه‌مه‌ باسی زمانه‌ به‌گشتی که په‌یامێک له‌خۆده‌گری. بۆیه‌ گرنگی زمان له‌سه‌روی هه‌مو په‌گه‌زه‌کانی تره‌وه‌یه‌ی، زمانیش له‌چینیکه‌وه‌ بۆ چینیکی و له‌سه‌رده‌میکه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌میکی تره‌و له‌ ده‌قیکه‌وه‌ بۆ ده‌قیکی و له‌نوسه‌ریکه‌وه‌ بۆ نوسه‌ریکی تره‌و جیا، که بێگومان زمانی ئاسایی جیا له‌ زمانی ئه‌ده‌بی که هه‌لگری په‌یامێکی قوڵ و شاروه‌یه‌ی، یا به‌ واتایه‌کی تر هه‌لگری واتای زۆره‌ له‌رێی (په‌مز و خوازه‌وه‌...) چونکه هه‌ر ئه‌و په‌مزه‌و خوازانه‌ن که زمانی ئه‌ده‌بی دروستده‌کهن، ئه‌و زمانه‌ی که هه‌لگری واتای زۆرو

مەبەستى قول و فرە خوڭىندىنەۋەيە. لەھەمان كاتدا ھەلگىرى سۆزە، چونكە دەقى ئەدەبى گەر سۆزى لەگەل نەبى ھىچ لەزەتتىك نابەخشى (شەيىر شىۋەى بالاي زمانى سۆزە) (كۆھن، 1986، 196). كەۋاتە زمانى شەيىرى زمانى سۆزە، زمانىكى بەرز و پىر ماناۋ مەبەستە. كە باسى زمان دەكرىت دەبى چەند لايەننىكىمان لەبەرچاۋى كە لەچوارچىۋەى زماندا خۇيان دەبىنەۋە، كە ئەۋانىش (فەرھەنگى زمانى، رەمز،...ھتەن). ھەر شاعىرىك بەپى بارودۇخى ژيان و ژىنگەى كۆمەلەيەتى و مەبەستە شەيىرىكەى فەرھەنگى زمان و رەمزەكان دەگۆرپن، تەنەت لە دەقىكەۋە بۇ دەقىكى تر بەپى مەبەستە شەيىرىكەى فەرھەنگى زمان و رەمزەكان دەگۆرپن، تەنەت دەقى ئەدەبى و نائەدەبى جيان و زمانيان جيايە با بەيەك زمانىش نوسرابن (بىگومان زمانى ئەدەبى خاۋەن وشە و فەرھەنگى تايبەت بە خۇيەتى) (فضل، 1998، 24). ھەر لەۋبارەۋە كە زمان ھۆكارى گواستەۋەى يىرە، يىروباۋەرى نوسەر لەرپى زمانەۋە بەخوتنەر دەگات. نوسەر ھەر يىروباۋەرىكى ھەبىت بەدەر لەزمان ناتۋانىن پەيىبەين و لى تىبگەين، چونكە زمان تاكە ھۆكارى پەيۋەندىكرىن و لىكتىگەيشتەن، تاكە ھۆكارى دەرپىن و گواستەۋەى يىروباۋەرىكەن، پىشاندىرى ناخى شاعىرو نوسەرە و ئەۋەى لەناخدايە لەرپى زمانەۋە نەبى ناتۋانى گوزارشتى لىكرى و كەسانى دەۋرۋەر لى تىبگەن (زمان وا ھەژماردەكرى كە ئامرازى گواستەۋەى يىر و ھەستەكانە لە رۋانگەى فەلسەفەيەۋە، مەۋك كاتىك قەسە دەكا و ھەندىك وشە دەرەدەرى مەبەستەى گوزارشت لە خۇى بكات و سۆز و ھەست و يىرۋەكانى بگوزايتەۋە لە ناۋەۋە بۇ دەرەۋە) (عمر، 2018، 42). زمان بەتەنيا ئەم رۆلە نابىنى، بىگومان ئەۋەى زمان پرواتا دەكات دەۋرۋەر و مەبەست و جۆرى گوزارشتە. بە واتايەكى تر ژىنگەى كۆمەلەيەتى و دەۋرۋەر، بارودۇخى رامىيارى و ھەزرى، ژىنگەى رۆشنىرى و پەرۋەردەيى،... ھەمۇ ئەمانە رۆلىان ھەيە لە پىدانى واتا بەدەق، چونكە دەقى زمانى تەنيا پىكەتەيەكى وشەپى روت نىيە، بەلكو وشەكان بارگۋىن بەو بارودۇخە ژىنگەيە رامىيارى و رۆشنىرى و پەرۋەردەيى و كۆمەلەيەتى كە دەقى تىادا لەدايكبەۋە، ھەر ئەمەشە وايكرۋە كە دەقى خوڭىندىنەۋەى فرەۋەندەند و جۆرەجۆرى بۇ بكرى و تەنيا يەك خوڭىندىنەۋە بەسەنەبى بۇ دەقى (دەقى تەنيا لە چەند يەكەيەكى زمانى پىكەنايە، بەلكو ھۆكارى دەرەكى و دەۋرۋەر رۆلى تىدا دەگىرن لە بونىدانى واتا، دەقەكان لە بارودۇخىكى تايبەتە بەرھەم دىن، بۇ مەبەستى تايبەت دەنوسرپن، بۇيە دەبىت چوارچىۋەى گشتى و سىاقى دەق رەچاۋبكرى بۇ تىگەيشتەن لە دەقى) (نورالدين، 2010، 56). تەنيا ئەۋەندەش نا، بەلكو وشەكان زورجار دەبن بە ھەلگىرى واتا و مەبەستى تايبەت و لە واتاى بىچىنەپى خۇيان لادەدەن و سىبەرى واتاى دروستدەكەن، تەنەت زورجار وشە ھەلگىرى واتاىك يان دوان و سىانىش دەيى، چونكە وشە كاتىك واتاى خۇى بگەيىنى و تەنيا واتاىك يەك رەھەندى ھەبىت ئەۋا شەيىرىت بەدىناھىتى، بەلكو شەيىرىت بەرھەمى بارگۋى بونى وشەبە بە واتاى تر و واتاى بارگراۋ، ھەر ئەۋەشە كە دەقى ئەدەبى دروست دەكات (ئەۋەى ئەركى گوزارشت و واتا دۆست دەكات تەنھا لە وشەكاندا كورت ھەلئايە، بەلكو شتتەر رۆلى تىدا دەگىرن و لايەنى ھونەرى تەۋاۋەكەن، كە ئەۋانىش بەشىكى رەسەنى دەقى ئەدەبن، ئەۋانىش، (ئاۋازى وشەكان، سىبەرى وشەكان، سىبەرى ھەزرى) و تەنەت شىۋازى چىنى دەستەۋارە و رستەكان رۆل لە بونىدانى واتا دەبىن) (قۇتب، 2003، 40) ھەندىكجار وشەكان واتاى زۆر لەخۇدەگىرن و دەبن بە رەمز و وشەى خۋازەپى و پرواتا، شاعىر چەندە لە واتاى رۋالەتى و سادە دوركەۋىتەۋە و بەرە تەمومژ بىرۋا ئەۋەند زياتر لە شەيىرىت نىزىك دەبىتەۋە، چونكە شەيىرىت بەرھەمى بارگۋىيون و باركرىنى واتاى زۆرە لە وشە و بەرھەمى دوركەۋىتەۋە لە واتاى راستەقىنەۋە فەرھەنگى وشە (شاعىر چەند لە مانا فەرھەنگىە كە دوركەۋىتەۋە، ئەۋەندە زياتر تۋانا و دەسەلەتى شەيىرى دەرەكەۋىت) (صابىر، 2006، 287). ئەۋەى جىي مەبەستى ئىمەيە، ئەۋە بزانين ئاخۇ زمانى قەسىدە چۆن بوە؟ ئايا قەسىدە زمانە شەيىرىكەى جيايە لە غەزەل و شەيىرى تىر يان نا؟ بىگومان ئەگەر زمانى قەسىدە بىرتىبىت لە زمانى خۇشەۋىستى و وشەى ناسك و جوان، يان دابىرەن و ھەستى دورى يار و بىۋەفايى يار، ئەۋا زمانى قەسىدە تەۋاۋە جيايە، چونكە قەسىدە خاۋەن ناۋەرۋىكىكى جيايە، قەسىدە بابەتى

(وه‌سف، ستایش، موناچات، بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه) له‌خۆده‌گرێ، ئەمەش واده‌کات که قه‌سیده‌ خاوه‌ن فه‌ره‌ه‌نگ و وشه‌ی خۆی بێت (هه‌ر ده‌قی‌ک فه‌ره‌ه‌نگی تایبه‌تی و کێل‌گه‌ی واتای تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه... بۆیه ده‌کرێت فه‌ره‌ه‌نگی شیعری بۆ خۆی بێته‌ بنه‌مايه‌ک بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی جو‌ره‌کانی ده‌ق) (میرزا توفیق، 2012، 149). ئێمه به‌رونی هه‌ست به‌وه ده‌که‌ین که زمانی شیعری شاعیرێک جیا‌یه له‌ شاعیرێکی تر. ته‌نانه‌ت یه‌ک شاعیریش له‌ ده‌قی‌که‌وه بۆ ده‌قی‌کی تر خاوه‌ن زمانی جیا‌یه، چونکه هه‌ر ده‌قی‌کی شیعری له‌سه‌رده‌م و بارودۆخ و ژینگه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌خۆیدا نو‌سراوه و بارودۆخی ده‌رونی و ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی نو‌سه‌ر به‌ره‌مه‌یه‌ناوه، هه‌روه‌ها جو‌ری ده‌ق و ژینگه‌و بارودۆخی ده‌ق و کاتی هاتنه‌ دونه‌ی ده‌ق زمانی ده‌ق دیاریده‌که‌ن. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا به‌گشتی ئە‌گه‌ر با‌سی زمان بکه‌ین له‌ده‌قی ئە‌ده‌بی کلاسیکیدا، ئە‌وا بریتیه له‌ زمانێکی تێکه‌ڵ له‌ وشه‌ی (عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی) که تێکه‌ڵ به‌ کوردی کراوه و به‌رونی سه‌رده‌م و جو‌ری په‌روه‌رده‌و رۆشنی‌ری شاعیره‌که دیاریده‌که‌ن، که په‌روه‌رده‌و رۆشنی‌ریه‌که که ئیسلامی بوه و فه‌ره‌ه‌نگی زمانه‌که تێکه‌ڵ بوه. ئە‌مەش به‌گشتی زمانی رۆشنی‌ری سه‌رده‌مه‌که بوه (له‌روی فه‌ره‌ه‌نگی زمانه‌وه ده‌بو فه‌ره‌ه‌نگی ئە‌و سه‌رده‌مه به‌کاربه‌ی‌نری، که تێکه‌ڵه‌یه‌ک بو له‌ وشه‌ی زمانه‌کانی (عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی عوسمانی) به‌کاره‌ی‌نانی وشه‌ی بێ‌گانه به‌تایبه‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌لێک ئاسایی و بابو (سه‌عید، 2017، 27). زمانی نو‌سین له‌ کلاسیکدا زمانێکی تێکه‌ڵ بو، به‌لام له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا هه‌ر شاعیرێک خاوه‌ن تایبه‌تمه‌ندی و فه‌ره‌ه‌نگی زمانی خۆی بو، ته‌نانه‌ت له‌ناو به‌ره‌مه‌ی شاعیرێکدا زمانی قه‌سیده‌ ته‌واو له‌ زمانی غه‌زل جیا‌بو، چونکه هه‌ریه‌ک له‌و دو به‌ره‌مه‌ شیعریه بۆ مه‌به‌ستێکی تایبه‌ت نو‌سراوه. قه‌سیده به‌پێی ناوه‌رۆکه‌که‌ی که جیا‌یه له‌ غه‌زل، زمانی نو‌سینی جیا له‌ زمانی نو‌سینی غه‌زل، ئە‌گه‌ر غه‌زل وشه‌کانی پ‌رین له‌ هه‌ست و سۆز و خۆشه‌ویستی و وشه‌کانی ناسک و هه‌ست بزوین بن، ئە‌وا قه‌سیده زمانه‌که‌ی پ‌ریه‌تی له‌ وشه‌ی ئازایه‌تی قاره‌مانی‌تی و لاواندنه‌وه و وه‌سف و موناچات و... هتد. به‌گوێره‌ی ناوه‌رۆکه‌که‌ی، ته‌نانه‌ت زمان له‌ قه‌سیده‌یه‌که‌وه بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر ته‌واو جیا‌وازه به‌پێی ناوه‌رۆکی قه‌سیده‌که، ته‌نانه‌ت هه‌ر قه‌سیده‌یه و خاوه‌نی فه‌ره‌ه‌نگی زمانی خۆیه‌تی.

٢-زمان و بنیاتی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم

له‌روی زمانه‌وه به‌گشتی قه‌سیده‌کانی سالم زۆرینه‌یان به‌کوردی نو‌سراوه و ده‌چنه‌وه سه‌ر ئە‌و دیالیکته‌ی، که شیعری کلاسیکی کوردی دیالیکتی ناوه‌راستی پ‌ نو‌سراوه، که زمانێکی کوردی تێکه‌ڵ به‌وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی تورکی بو. به‌گشتی سالم له‌ شیعردا په‌یره‌وی ئە‌و رێبازه‌ی کردوه که نالی له‌شیعر نو‌سیندا به‌ردی بناغه‌ی داناوه و سالم و کوردی بون به‌ ته‌واوکه‌ر و درێژه‌پێده‌ر و هه‌رسێکی‌شان پێکه‌وه رێچکه‌یه‌کی تازه‌یان دا‌هێنا (سالم له‌ هۆنراوه هۆنینه‌وه‌دا په‌یره‌وی له‌ هۆنهرانی ده‌وری خۆی کردوه و له‌ راسته‌قینه‌دا ئە‌توانین ب‌ئێین لاسایی ئە‌وانی کردوه‌ته‌وه) (بۆره‌که‌یی، 1375، 512).

به‌گشتی سالم له‌ شاعیرانی هاوسه‌رده‌می خۆی دانه‌براه، که زمانی نو‌سینی شیعری زمانی دیالیکتی ناوه‌راستی یان بابانه، زمانێکی تێکه‌ڵی مو‌تره‌کراوه به‌وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی، هه‌روه‌ها زمانێکی چروپ‌ری ته‌ندراوه به‌ره‌وانی‌زی و بارگای به‌واتای زۆرو ره‌مز و خاوه‌، چونکه زمانی نو‌سینی ئە‌وه‌سه‌رده‌م زمانی رۆشنی‌ری بو، که زمانی حو‌ج‌ره‌و مزگه‌وته‌کان بو، و زمانێکی تارا‌ده‌یه‌ک جیا‌بو له‌ زمانی ئاسایی خه‌لک (له‌ زۆر په‌وه‌ به‌ره‌مه‌ی شیعری سالم له‌گه‌ڵ شیعرو به‌ره‌مه‌ی شاعیرانی هاوسه‌رده‌مه‌که‌ی، به‌تایبه‌ت نالی و کوردی یه‌ک ده‌گرته‌وه‌وه له‌لایه‌نی فۆرم و رو‌خساره‌وه، وێکرا جو‌ره‌ زمان و شیوا‌زی شیعری تایبه‌تی کۆیان ده‌کاته‌وه، که ده‌توانین ناوی بنێین شیوا‌زی سارد‌ه‌م یا شیوا‌زی شیعری کلاسیکی کوردی قوتا‌بخانه‌ی بابان) (ده‌شتی، 2021، 44).

به‌لام ئە‌مەش ئە‌وه‌ ناگه‌یه‌نی، که سالم شیوا‌زو زمانی تایبه‌ت به‌خۆی نه‌بو، چونکه سالم و نالی و کوردی به‌یه‌ک ئا‌راسته‌دا نه‌رۆ‌یشتون له‌ هۆنینه‌وه‌ی شیعردا، چونکه ئە‌گه‌ر نالی رێبازی شیعری عه‌ره‌بی گرته‌ی وه‌ک مو‌سلمانێکی شافیعی

پاره‌و (مذهب) رێی شافعی له‌شیر و ئه‌ده‌بیاتیشدا گرتی و کاریگه‌ری عه‌ره‌بی زیاتر به‌سه‌ره‌وه‌ دیاربێ، ئه‌وا سالم خاوه‌نی شیوازیکی تایه‌تی خۆیه‌تی، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که گۆشکراوی پۆشنیری عه‌ره‌بی ئیسلامی و پاره‌وی شافعییشی فه‌رامۆش نه‌کردوه، به‌گوتنی شیر بۆ حسن و حوسین هه‌ندیک توێژهر به‌شوێنکه‌وته‌و مه‌زه‌به‌ی شیعی ده‌یده‌نه‌ قه‌ڵه‌م له‌کاتیکدا ئه‌مه‌ ته‌نیا هه‌ستیکی خۆشه‌ویستی سالم بوه بۆ نه‌وه‌کانی پێغه‌مبه‌ر نه‌ک په‌یره‌ویکردن له‌ رێبازی شیعه، به‌لام سالم دژی ئه‌وه‌ بوه و به‌شیر ئه‌وه‌ی پونکردوه‌ته‌وه:

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی موڵکی بابان ئه‌لوه‌داع

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی جانی جانان ئه‌لوه‌داع

وه‌ک ئه‌سیری تورکمان ده‌مبه‌ن به‌زۆر

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی شاه‌ی خوبان ئه‌لوه‌داع

موس‌ته‌عیددم بۆ بیلادی رافزی

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی ئه‌ه‌لی ئیمان ئه‌لوه‌داع

ده‌شتی هيجرت تاله‌ وه‌ک ده‌ریای قیر

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی میهری ره‌خشان ئه‌لوه‌داع

پوبه‌روی مه‌شریق ئه‌چم بۆ موڵکی ره‌ی

ئه‌لوه‌داع ئه‌ی قیبه‌لی جان ئه‌لوه‌داع (که‌سه‌نه‌زانی، ۱۳۹۶، ۲۵۵)

له‌م پارچه‌ شیرهدا سالم به‌رونی ئاماژه به‌وه‌ده‌کات که به‌ره‌و پۆژه‌لاتی موڵکی بابان ده‌روا که ئێران و خاکی ره‌یه و به‌زۆر ده‌یه‌ن وه‌ک دینیش ئه‌م ولاته به‌ولاتی رَفزی ناوده‌بات، که تاوه‌کو ئیستاش زۆریک له‌ موس‌لمانانی سونی مه‌زه‌هب و به‌تایه‌ت شوێنکه‌وته‌ی شافعی شیعه به‌رافزی ناوده‌به‌ن.

به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا سالم وه‌کو ئه‌ده‌بیات زیاتر کاریگه‌ری ئه‌ده‌بیاتی فارسی به‌سه‌ره‌وه‌ دیاربوه، ئه‌مه‌ش به‌ هۆی به‌شیک له‌پۆشنیرییه‌که‌ی و بناماله‌که‌ی که له‌ ئێرانه‌وه‌ هاتون و پاشان ئاواره‌ی و ژیا‌نی له‌ ئێران وایکردوه شیوازی زمان و فه‌ره‌ه‌نگی شیرعی سالم جیا‌بی (سالمی ساحیب قران، به‌شیوه‌یه‌کی تایه‌ت په‌روه‌رده‌ی زمان و ئه‌ده‌ب و فه‌ره‌ه‌نگی مه‌زنی شاعیرانی فارسی زمان بوه، که به‌خه‌ستی له‌زمان و شیوازو فه‌ره‌ه‌نگه‌ی شیرعییه‌که‌ی ره‌نگیداوه‌ته‌وه) (ده‌شتی، ۲۰۲۱، ۹۷).

ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی، که سالم لاسایی ئه‌ده‌بی فارسی کردو‌ته‌وه‌و سه‌د له‌سه‌د به‌رپچکه‌ی ئه‌واندا رۆیشتوه، به‌لکو سودی له‌ ئه‌زمونی شیرعی ئه‌وان وه‌رگرتوه و خۆشی دا‌ه‌ینه‌رانه له‌گه‌ڵ ئه‌م شیوازه‌دا ره‌فتاری کردوه‌وه‌و خاوه‌ن و دا‌ه‌ینانی خۆی بوه، له‌پرو‌ی سازکردنی زاراوه‌ زمانی شیرعی تایه‌ت خۆی، ده‌ستیکی با‌لای بوه‌و خۆی زاراوه‌ سازو دا‌ه‌ینه‌ریکی به‌توانا بوه (سالم خۆی زاراوه‌ناس و پیکهاته‌ سازیکی تا‌ک و ده‌گه‌مه‌نه له‌ناو شاعیرانی هاو‌رییدا، له‌زۆر پوه‌وه‌ ئه‌م پیکهاته‌و زاراوه‌ سازیا‌نه تایه‌ت به‌ جیهانی شیرعی خۆیه‌تی) (ده‌شتی، ۲۰۱۲، ۲۶۲).

ئیمه‌ له‌م ته‌وه‌رده‌دا ئاماژه به‌زمان و فه‌ره‌ه‌نگی زمانی و تایه‌تمه‌ندیه‌کانی زمانی شیرعی لای سالم له‌چه‌ند با‌سیکدا ده‌خه‌ینه‌رو، بۆئه‌وه‌ی به‌ وردی بتوانین شیوازی زمان و فه‌ره‌ه‌نگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم ده‌ست نیشان بکه‌ین و رۆ‌لی دا‌ه‌ینه‌رانه‌ی سالم له‌م لایه‌نه‌وه‌ پیشان بده‌ین.

يەكەم: زمان و چەمكى قەسىدەكانى سالم

شيعر بەگشتى خۆى لەچوارچۆهى وشەو واتادا دەبىنئەتەو، بەتايبەت زمانى شيعرى كە بنىاتى سەرەكئىيە، چونكە شتەكانى تر وەكو (قالب و كئيش و سەروا،...هتد) لەچوارچۆهى زماندا بەرجەستە دەبن، زمان بنچىنەى ھەمويانە و ھەركام لەمانە ناتوانن لەدەرەوھى زماندا بونيان ھەبى، زمان مەيدانى بەرجەستەكردنى قالب و كئيش و سەروايە و ئەو رەگەزانەش ھۆكارى رىكخستى زمان و گوێزەرەوھى سۆزو ئاوازەو جوانى شيعرن، بەرجەستەكەرى ھەزرى شاعىرو گوێزەرەوھى سۆزو ستاتىكاي شيعرىن و جوانى شيعر لەمانەدا خۆى بەرجەستەدەكات (زمان رەگەزى سەرەكى و يەكەمە لە بنىاتى قەسىدەى شيعرى، ھەمو شتاكاني تر دەبىت لە چوارچۆهى زماندا خۆيان بنوئين و دەست پېيكەن) (ابراھىم، 2018، 37). لەگەل ئەوھدا كە زمان رەگەزى سەرەكى قەسىدەيە، بەلام دەبىت ئەوھشمان لەيادبىت، كە واتاش لە زمان كەمتر نىيە، چونكە ناوەرۆك و مەبەستى شيعرى كاريگەرى ھەيە لەسەر جۆرى زمان ستاتىكەيتى زمانىش. زۆرئەك لە رەخنەگران و لىكۆلەرانى ئەدەب و وشەو واتا بەدو رەگەزى سەرەكى قەسىدەى شيعرى دادەنن (وشەو واتا دو رەگەزى گرنگ لەرەگەزەكانى قەسىدە) (بكار، 1982، 113). كەواتە ئەوھى رونە، ئەوھيە كە وشەو واتا دو لە رەگەزە سەرەكئىيەكانى قەسىدەن و بگرە دو رەگەزى ھەرە سەرەكى قەسىدەن، ھەرەوھە كە دەلەين وشە مەبەستمان زمانە، چونكە زمانى شاعىر چ لە ھەلئاردنى وشەكان و چ لە رىكخستى وشەكان لەروى رىزمانىيەو ھاوھن خەسلەت تايبەت و بەلكو ھەر شاعىرئەك شىواى تايبەت بەخۆى ھەيە. زمان لە شيعردا پىناسەى زۆرى بۆكراو لەوانە (مەبەست لەزمان ئەو وشە ھەلئەردراو جوان و ناسك و پاراو مۆسىقادارە دلگىرانەن، كە رستەى قەشەنگ و شىرىن و بەتام و رىكوپىكيان لى دروست دەكرىت و بىرو سۆزو ئەندىشەكەيان تىابدا دائەرئەرتىت. (بىدار، 2013، 38). بەگشتى رەخنەگرانى كۆن و نوئ لەسەر ئەوھ كۆكن كە شيعر لەچەند رەگەزىكى سەرەكى پىكدەت، كە يەكەك لەوانە زمانە، كە سەرەكئىيەت و لەپىشتىنە، نەك ھەر ئەوھندە بەلكو رەگەزى سەرەكى و بنچىنەيە و بەدوايدە رەگەزەكانى ردىن (رەخنەگرانى كۆن و نوئ ھاوړان لەسەر ئەوھى كە پاىەكانى شيعر چوارن: گوته (وشە)، كئيش، سەروا، واتا.. (الكبىسى، 2004، 9). بىگومان ئىمە ئامارە بۆ ھەمويان دەكەين، بەلام لىرەدا مەبەستەكەمان لە زماندا كورت دەبىتەو، كە بىگومان زمانىش ھاوھن كۆمەلەك خەسلەت تايبەت بەخۆيەت، شيعرىيەتى زمان لە شاعىرئەكەو بۆ شاعىرئەكى تر دەگۆرپ، تەنانەت لای شاعىرئەكىش لە بابەتئەكەو بۆ بابەتئەكى تر دەگۆرپ، و لە مەبەستئەكى شيعرىيەو بۆ مەبەستئەكى تى شيعرى دەگۆرپ (ھەمو شاعىرو نوسەرئەك ھاوھن وشەو زاراوھە فەرھەنگى تايبەت بەخۆيەت، ئەمە وەكو دياردەيەك لە سىماو روخسارى بەرھەمەكانىدا خۆى دەنوئىت) (دەشتى، 2012، 261). لەم رۆھو زمانى شيعرى سالم چ بەگشتى و چ لەروى زاروھەسازى و واتاي و فەرھەنگى و رەمزى رەمزكارى زمانىكى تايبەتەو بەتايبەتئىش زمانى قەسىدەكانى سالم، جيا لە زمانى غەزەلەكانى ئىمە پىشتىر باسى زمانى غەزەلەكانىمان بە درىزى كرد، گوتمان زمانى غەزەلەكانى زمانىكى ناسك پرلەزەت و لەھەمانكاتدا زمانىكى چنراوى وردو ئالوزو تەمومژاويە، شىواى چىنى زياتر لەسەر بنەماى سەبكى ھىندى بونىادنراو، بەلام لەم بابەتەدا ھەولەدەين زمانى قەسىدەكانى بختەنەرو. زمانى قەسىدەكانى سالم بەگشتى زمانىكى تىكەلە لە كوردى و عەرەبى و فارسى، كوردى كە زمانى سەرەكئىيە تىكەلەكراو بە وشەى عەرەبى و فارسى، بەلام وشەو دارشتەى فارسى زياتر لە شاعىرانى تر دەورى خۆى بەرچاودەكەوئ، سەبارەت بە شىواى زمانەكەش زمانى قەسىدەكانى سالم بەگشتى پرىيەت لە وشەى نىشتمانى و نەتەوھى و ناوى شوئەكانى سلىمانى بەتايبەت، دۆل و شىو دى و كانى..ھتد

لەھەمانكاتدا پرىيەت لەناوى دەشت رۆيشتوانى شار و كەسايەتەكان و پياوانى دەولەت، زمانەكە ئاسانتر لەزمانى غەزەلەكانى خۆى بەدەستەو دەدات، ئەمەش رەنگە بۆئەوھ بگەپتەو، كە زمانى غەزەلە زمانى ھەست و سۆزئەكى تايبەت

به نالهی ده‌رونه، به‌لام قه‌سیده زیاتر بۆ مه‌به‌ستی گه‌یاندنی بابته‌ی نیشتمانی و وه‌سف و ستایشه، ئەمه‌ش ئالۆزی هه‌لناگری به‌قه‌د غه‌زل.

زمانی قه‌سیده‌کانی به‌گشتی خه‌م و ماته‌م و شینیان پێوه‌ دیاره، به‌لام ئەمه‌ش له‌ قه‌سیده‌یه‌که‌وه بۆ قه‌سیده‌کی تر جیاوازه، چونکه‌ ناوه‌ڕۆک و مه‌به‌ستی قه‌سیده‌کانی، جووری وشه و شیوازی زمانه‌که‌ دیاریده‌که‌ن، بۆیه سه‌یر ده‌که‌ین ناوه‌ڕۆکی قه‌سیده‌کانی سالم که‌ بریتین له: (ستایش، وه‌سف، نیشتمانی، شین و شینگیری...هتد) هه‌ریه‌که‌یان بۆ گوزارشتکردن پێویستی به‌ کۆمه‌ڵێک وشه‌و چه‌مکی جیاوازه، ئەگه‌ر سه‌یری ئەم قه‌سیده‌یه‌ بکه‌ین که‌ له‌ وه‌سفی پێغه‌مه‌به‌ری خاته‌م (محمد) دا‌گوتراوه‌ که‌ (21) به‌یته، ده‌بینین ته‌نانه‌ت تیایدا وشه‌ی عه‌ره‌بی زیاتره‌ له‌ وشه‌کانی تر و زمانه‌که‌ غه‌م و ماته‌می پێوه‌ نابینرێ:

رۆبه‌روی نه‌قش و نگینی موسته‌فا

نوسخه‌ تۆماری جه‌میعی ئەنبیا

یا (موحه‌ممه‌د) تۆی شه‌فاعه‌ت خوازی خه‌لق

به‌ هه‌ریابی لوتفی تۆن شاهو‌گه‌دا

بۆ ته‌وافی که‌عه‌بی تۆ تا حه‌شر

حه‌لقه‌ گێرن جانی کولی ئەولیا (که‌سه‌نه‌زانی، 1396، 671).

ئەگه‌ر سه‌یری ئەم چه‌ند دێره‌که‌ین و وشه‌کانی (موسته‌فا، نوسخه، جه‌میعی، ئەنبیا، محمد، شه‌فاعه‌ت، خه‌لق، لوتف، ته‌واف، حه‌شر، هه‌لقه، کول، ئەولیا) له‌م سێ دێره‌دا سێزدا (13) وشه‌ی عه‌ره‌بی تێدایه، که‌ کۆی ئەم سێ دێره‌ (29) وشه‌یه، ئەمه‌ش ده‌کاته (3/1) یه‌که‌ له‌ سه‌ر سێی وشه‌کان، که‌ ئەمه‌ ده‌کرێ بۆ تێکرای قه‌سیده‌که‌ش به‌ نزیکه‌یی راستی. زمانی ئەم قه‌سیده‌یه‌ زیاتر وه‌سف و وه‌سفی که‌ سایه‌تی پێغه‌مه‌به‌ری کۆتایه، به‌لام ئەمه‌ له‌ قه‌سیده‌یه‌کی تری هه‌ر وه‌سفیشدا له‌ وانه‌یه‌ جیاپی، بۆ نمونه‌ ئەگه‌ر نمونه‌یه‌که‌ له‌ قه‌سیده‌ی وه‌سفی خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی وه‌رگرن جیاوازی له‌خودی وشه‌ وه‌سفیه‌کانیشدا ده‌بینین، که‌ به‌راستی به‌شیکی قه‌سیده‌که‌ راسته‌ وه‌سف، به‌لام شیوازی هه‌جوی له‌خۆگرتوه، ده‌توانین بڵێن به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌پال وه‌سفدا قه‌سیده‌یه‌کی داشۆرینه:

حه‌سه‌ره‌تا دڵ غافله‌، نازانی قیسمه‌ت چی ده‌کا

ئهم‌ڕۆ وا لێره‌م به‌لام ئاخۆ به‌یانی کویم ده‌با

شاتری ته‌قدیر که‌ پێشکه‌وت راته‌کێشی و تۆ ده‌ڕۆی

کاتی ده‌یزانی که‌وا خستوتیه‌ ناو دامی به‌لا

نابه‌له‌د بێچاره‌ بو دڵ، ئاره‌زووی ئارامی کرد

هات و نه‌یزانی له‌پر دا‌که‌وته‌ ناو چاهی جه‌فا

(حیلله) خورمایه، منیش مێشکی زۆر شیرین په‌ره‌ست

نه‌فسی سه‌رکه‌ش رو له‌خورمای کوردکوژی به‌دفعه‌ ده‌کا

گه‌ردشی ده‌وران و جله‌و کێشی کرد برديه‌ مالی عاره‌بی

چوم و دیم ئەمی نه‌چومایه، درێغا، حه‌سه‌ره‌تا

له‌باسی ئەسه‌په‌که‌یدا سه‌ره‌زنشتی خانه‌خوێ ده‌کا له‌چوارچێوه‌ی مه‌دحدا:

خانه‌خویم میوان نه‌وازه، وه‌رنه‌ سه‌یری حورمه‌تم

دۆشه‌کی خۆم خاك و خۆل، سهر راخه‌ری ئه‌سپم سه‌ما
شیشی سور بێن وهرن خائێگه‌مان داخكه‌ن به‌جوت
چونكه‌ ژانمان كرد من و ئه‌سپم له‌به‌ر سه‌ردی هه‌وا (كه‌سه‌نه‌زانی، 1396. 660)
ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ كه‌ (32) به‌یته‌، وه‌سفێکی وردی حالی خۆی و ئه‌سپه‌كه‌ی ده‌كان و له‌هه‌مانكاتدا هه‌جوێکی جوانی عه‌ره‌ب،
به‌تایبه‌ت خه‌لکی شاری (كه‌ربه‌لا) ده‌كا.

دیسان ئه‌گه‌ر سه‌یری وشه‌كان بکه‌ین (حه‌سه‌رت، غافل، قسه‌مت، ته‌قدیر، شاتر، حیلله، نه‌فس، حه‌سه‌رتا...هتد) له‌م
پێنج دێره‌دا (8) وشه‌ی عه‌ره‌بی تێدان كه‌ ئه‌مه‌ له‌چاو قه‌سیده‌كه‌ی تر كه‌مه‌تره‌و زیاتر به‌ کوردی نو‌سراوه‌ له‌ کۆی (66) وشه‌
(8) وشه‌ی عه‌ره‌بییه‌، كه‌ ئه‌مه‌ رێژه‌كه‌ كه‌مه‌تره‌ له‌چاو قه‌سیده‌كه‌ی تر، وشه‌ فارسیه‌كانیشی كه‌مه‌تره‌، كه‌ (4) وشه‌ی فارسی
له‌م چه‌ند دێره‌دا به‌دیده‌کرتین، ئه‌وه‌ش پێمان ده‌لێت، كه‌ جو‌ری با‌به‌ته‌كه‌ خودی زمانه‌كه‌ دیاریده‌كات، به‌تایبه‌ت له‌
قه‌سیده‌دا، كه‌ ناوه‌ڕۆکی قه‌سیده‌ زیاتر (نیشتمانی و وه‌سف و پیا‌هه‌ل‌دان.. هتد)ن، كه‌ له‌گه‌ڵ غه‌زه‌لدا جیاوازه‌، كه‌ سالم
بۆ با‌به‌تی غه‌زل به‌ ته‌واوی کاریگه‌ری شی‌وا‌زو زمانی فارسی به‌سه‌ریدا زاله‌، به‌لام له‌ قه‌سیده‌دا ده‌کرێ ئه‌مه‌ تارا‌ده‌یه‌ك
جیاوازی.

دوهم: فه‌ره‌ه‌نگی زمانی قه‌سیده‌کانی سالم:

وه‌ك ده‌گوترێ سالم په‌روه‌رده‌ی فه‌ره‌ه‌نگی زمانی فارسی و شاعیرانی مه‌زنی فارسی بو‌ه، شی‌عه‌ره‌کانی له‌ژێر کاریگه‌ری
فه‌ره‌ه‌نگی شی‌عی‌ری ئه‌واندا نویسون، ئه‌مه‌ به‌شی‌وه‌یه‌کی گشتی وه‌كو گوتمان ته‌واو گونجاوه‌، چونكه‌ ئه‌مه‌ له‌ فه‌ره‌ه‌نگی
زمانی و شی‌وا‌زی دا‌ر‌شته‌ی وشه‌كان و فه‌ره‌ه‌نگی زمانی شی‌عی‌ریدا به‌دیده‌کری (سالمی ساح‌یق‌پ‌ران به‌شی‌وه‌یه‌کی تاییه‌ت
په‌روه‌رده‌ی زمان و ئه‌ده‌ب و فه‌ره‌ه‌نگی مه‌زنی شاعیرانی فارسی زمان بو‌ه، كه‌ به‌خه‌ستی له‌زمان و شی‌وا‌زو فه‌ره‌ه‌نگه‌
شی‌عی‌ریه‌كه‌ی رهن‌گیدا‌وه‌ته‌وه‌) (ده‌ستی، 2021، 97).

ئه‌م زالی فه‌ره‌ه‌نگ و زمان و شی‌وا‌زه‌ تاییه‌ته‌كه‌یدا شتێکی حاشا هه‌نه‌گه‌ر، به‌لام وه‌كو پێشتر گوتمان ئه‌مه‌ هه‌م به‌پێی
با‌به‌تی شی‌عی‌ری (غه‌زه‌ل، قه‌سیده، ..هتد) ده‌گوترێ (پێ‌وه‌ری دیاری‌کردنی شی‌وا‌ز سێ شتن، رونی، به‌ه‌یزی، ستاتیكا، ئه‌م
سیفه‌تانه‌ش یا ئه‌م شتانه‌ش کارتی‌ک‌را‌و ده‌بن به‌ دوش‌ت: با‌به‌ت و شاعیر یان ئه‌دی‌ب) (شایب، 1994، 259).
كه‌واته‌ بۆ ده‌ست‌ن‌ی‌شان‌کردنی فه‌ره‌ه‌نگ و شی‌وا‌زی زمانی هه‌م با‌به‌ت و ناوه‌ڕۆك گرن‌گه‌و هه‌م خودی شاعیر خۆی، چونكه‌
هه‌ر با‌به‌ت و ناوه‌ڕۆکیکی شی‌عی‌ری فه‌ره‌ه‌نگی‌کی تاییه‌ت به‌خۆی ده‌خوا‌زێ و هه‌ر ده‌قی‌ك له‌رێی كۆمه‌لێك وشه‌ی تاییه‌ته‌وه‌
خۆی نمایش ده‌كات، كه‌ ده‌بی‌ت ئه‌م فه‌ره‌ه‌نگه‌ زمانیه‌ گونجا‌وب‌ی‌ت له‌گه‌ڵ مه‌به‌سته‌ شی‌عی‌ریه‌كه‌ (ده‌قه‌ ئه‌ده‌بییه‌كان
له‌رۆلی زمانه‌وه‌ خۆیان نمایش‌ده‌ک‌ه‌ن) (س‌ل‌ی‌وه‌، 2019، 163).

ئه‌وه‌ش ئه‌و راستیه‌مان پێ‌ده‌ل‌ی‌ت، كه‌ ده‌قی‌کی شی‌عی‌ری كه‌ وه‌سفه‌ وشه‌کانی جیان له‌ ده‌قی‌کی نه‌ته‌وه‌پێ یان ده‌قی‌کی ئایی‌ی،
چونكه‌ هه‌ریه‌كه‌یان كۆمه‌له‌ وشه‌یه‌کی تاییه‌ت به‌خۆی ده‌خوا‌زێ، ته‌نانه‌ت ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگه‌ی ده‌قی‌کی لێ به‌ره‌م دی به‌پێی
جو‌ری په‌یامه‌كه‌ ده‌گوترێ (رونی و نارونی، ناسکی و زیری) یا هه‌ر شی‌وا‌زی‌کی تر (په‌یام هه‌یه‌ سروشته‌كه‌ی وایه‌، رونت‌ر‌پ‌ی،
په‌یامیش هه‌یه‌ واده‌خوا‌زێ سه‌نگین بێ، بۆ نمونه: ئه‌گه‌ر په‌یامه‌كه‌ وه‌سف بو، ئه‌وا زمانی ناسك و رون جوان‌تره‌ ئه‌گه‌ریش
په‌یامه‌كه‌، په‌یامی به‌ره‌نگای و شه‌رو، ئا‌وا زمانی زی‌رو شی‌وا‌زی توند‌و‌ده‌ری‌پ‌یی ئازاره‌پ‌ین باش‌تره‌..) (عه‌بدو‌ل‌لا، 2020، 152).
ئه‌گه‌ر له‌م روه‌وه‌و به‌پێی جو‌ری په‌یامه‌كان سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگی قه‌سیده‌کانی سالم بکه‌ین ئه‌گه‌رچی به‌گشتی با‌سی
شه‌رو‌شو‌ری دا‌گیر‌که‌ران و وێ‌ران‌بو‌نی نیشتمانی و ئا‌واره‌بو‌نی سه‌رانی میر‌ن‌شی‌نی بابان به‌دیده‌ک‌ه‌ین، به‌گشتی فه‌ره‌ه‌نگی‌کی
خه‌م ئام‌یز‌و حه‌سه‌رتا‌وییه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌ قه‌سیده‌یه‌كه‌وه‌ بۆ قه‌سیده‌یه‌کی تر جیا‌وا‌زه‌و جیا‌وا‌زی فه‌ره‌ه‌نگه‌كه‌

به‌رونی هه‌ستی پێده‌کری، بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئەم مه‌به‌سته‌ش ئێمه‌ نمونه‌ی چه‌ند قه‌سیده‌یه‌کی جیاوازی سالم له (وه‌سف، نیشتمانی،...هتد) وه‌رده‌گرین و سه‌رنجی وشه‌و فهره‌هنگی وشه‌کانی ده‌ده‌ین، تا ئەو راستیه‌ی روتنر پێشان بده‌ین.

1- بابته‌ی قه‌سیده‌ی یه‌که‌م سه‌رکه‌شی نه‌فس و گه‌رانه‌وه‌ بۆلای خودایه‌، که‌ بیخه‌ینه‌رو هه‌روه‌ها وشه‌کانی پێشان بده‌ین:

به‌ خاڤ تابه‌که‌ی سازنده‌بم بۆ جیفه‌ی دنیا
له‌بامی بۆ نه‌وایی لێبده‌م با ته‌پلی ئیستیغنا
فه‌واقی بۆ ئیفاقه‌ی من یه‌کایه‌ک نزگه‌ره‌پی حیره‌سه
ته‌کانی فه‌قرو بۆ به‌رگی، مه‌گه‌ر ئەم عیله‌ته‌ ده‌رکا
درشته‌ لوقمه‌ی حیره‌سم، فرو ناچیت و ئازادم
مه‌راقی بۆ نه‌وایی گه‌ر به‌من ئەم سه‌دره‌یه‌ قه‌یکا
حه‌ریسانی ئەمه‌ل هه‌رگیز به‌ئای جیفه‌ پێنابن
ته‌مموزی حیره‌سه‌، پرتابش ته‌مه‌ع له‌ب خوشکی ئیستیقسا
له‌ناو زه‌رفی قه‌ناعه‌تدا ته‌عامی دیگی ده‌رویشی

نه‌خۆی تاده‌ست نه‌شۆی ئەوه‌ل له‌ چرکی جیفه‌ی دنیا (که‌سه‌زانی، 1396، 655)
ئەم قه‌سیده‌یه‌ که‌ (24) به‌یته‌، باس و خواسی ناوه‌رۆکی باسی خولیای نه‌فسی ئینسانه‌ بۆ چلکی دنیا و ده‌ستگرتن به‌ دونه‌یوه‌ بۆ ئەمه‌ش له‌ کۆتاییدا، که‌ مرو‌ف ده‌بێ چۆن بژی ده‌گاته‌ ئەوه‌ی که‌ بلی مرو‌ف ده‌بێ ده‌رویشانه‌ بژی و جله‌و بۆ نه‌فسی شل نه‌کا.

ئەوه‌ی جیتی باسه‌ ئێمه‌ به‌ فهره‌هنگی شیعه‌که‌یه‌، که‌ کۆمه‌لی وشه‌ی تێدایه‌ گونجاو له‌گه‌ل مه‌به‌ست و ناوه‌رۆکی شیعه‌که‌ (جیفه‌ی دنیا، ته‌پلی ئیستغنا، نزگه‌ره‌، حیره‌س، بۆ به‌رگ، عیله‌ت، لوقمه‌ی حیره‌س، فروناچی، سه‌در، قه‌ی کردن، هه‌ریسان، ئەمه‌ل، ئای جیفه‌، ته‌مه‌ع، له‌ب خوشک، ئیستیقسا، قه‌ناعه‌ت، ته‌عام، دیگ، ده‌رویش، نه‌خۆی، نه‌شۆی، چرک، جیفه‌ی دنیا...)، ئەگه‌ر سه‌یری وشه‌کانی ئەم پێنج به‌یته‌ شیعه‌یه‌ بکه‌ین وه‌ک نمونه‌ ئەوا ده‌بینین هه‌مو وشه‌کانی به‌ده‌وری مه‌سه‌له‌ی خواردن و چاو تێر نه‌بون و راکردن به‌دوای ئای بۆگه‌نی دنیا و تینویتی نه‌شکان و ده‌م وشک بونه‌، که‌ سالم له‌ کۆی گشتی قه‌سیده‌ که‌ ده‌یه‌وی پێمان بلی، راکردن به‌دوای ته‌ماعی دونه‌ییدا تینویتی ئاره‌زوت ناشکێ و هه‌ر زیاتر ده‌م وشک و ماندو ده‌بیت، ئەمه‌ش پێمان ده‌لی فهره‌هنگی شیعه‌ی ئەم بابته‌ جیایه‌ له‌ بابته‌تییکی تر، که‌ بریتیی له‌ وه‌سف جا چ وه‌سف حال بۆ یا وه‌سف شتێک، یا باس و خواسی شه‌رو شو.

2- سالم له‌ قه‌سیده‌یه‌کی تردا که‌ وه‌سف حال خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی ده‌کات و ده‌لێت:

گورگه‌ گورگییه‌ ئەسه‌په‌که‌م، خۆشم ده‌نالم جابه‌جار
ئهو له‌داخی ئاخو و جو، من له‌ هه‌سه‌رت جی و چرا
ئهن و بارگیری کویت هه‌ردو بنوین، به‌شکم به‌خه‌و

من ببینم روی خۆراک و ئەو ببینی روی کا (که‌سه‌زانی، 1396، 661)

ئەم قه‌سیده‌یه‌ش که‌ باسی حال خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی و به‌دخودی خانه‌خویتی عه‌ره‌ب ده‌کات، که‌ چۆن خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی شوێنێکیان نه‌بوه‌ تێیدا بجه‌وتیه‌وه‌و شتێک نه‌بوه‌ بیخۆن و سه‌رما لێ داو، ده‌بینین فهره‌هنگه‌ له‌دو روه‌وه‌ جیایه‌ له‌وه‌ی پێشو:

یه‌که‌م: زۆر به‌که‌متر وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی تێدا ده‌بینی.

دوهم: ئەو وشانه‌ی هه‌ن باسی حال خۆی و ئەسه‌په‌که‌ی ده‌رده‌خه‌ن و جیان له‌ وشه‌کانی تر بابته‌که‌ شتێکی تر بو.

(گورگه گورگ، ئه سڤ، ناڤين، ئاخوڤ، جۆ، جى، چرا، بارگير، به خه و، خۆراك، كا..) ئه مانه هم وشه كان له ڤوى زمانه وه كوردين و هه ميش له گه ل ناوه ڤۆكى بابته كه دا ديته وه و جيان له وشه كانى پيشو، باسى ته ماع و چلكى دونيا و شه ڤى نه فس.

3- سالم له قه سیده ه کی تری ستایش (نعت) ی پیغه مبه ر (محمد صلی الله علیه وسلم) دا ده ئی:

روبہ روی نہ قش و نگینی موستہ فا

نوسەخە تۆماری جەمئىي ئەنبىا

يا (موحه ممهد) توّی شه فاعهت خوازی خهلق

به‌هره‌یابی لوتفی توّن شاه و گه‌دا

بۆتە وافی که عبەی تۆ تا حەشر

حەلقە گۆرن جانی کوللی ئەولیا

وہ قتی کہ شفی زمزمہ می ئی عجازی تو

گوم ده کا موسائی عمرانی عہسا

دا ده تاشی حق له شهوقی توئی نهی

نوری مانگ و خۆر وهك سهنگ ئاسيا (كه سنه زاني، 1396، 671)

لهم قه سیده (21) به یتیه دا شاعیر زور جوان باسی کوٚتا پٚغهمبر ده کات و وه سفی ده کات و باسی موعجیزه کانی و گهورهی ئه و زاته ده کات بو ٚمهش چه ندین وشه ی تایبه ت به کارده هیٚی (نه قش، نگین، موسته فا، نسخه، تو مار، جه میع، نه نبیا، موحه ممه د، شه فاعه تخواز، خه لق، به هره یاب، لوتف، شاهه، گه دا، ته وف، که عبه، حه شر، حه لقه گیر، جان، ئه ولیا، که شف، زه مزه م، ئیعجاز، موسای عیمرا نی، عه سا، حه ق، شه وق، نه ی، نور..)

که سه‌یری فەرهنګی ئەم قەسیدە یە دەکەین، تارا دەیه کی زۆر جایە لە دو قەسیدە کە ی تر، هەم وشە عەرەبییە کانی زۆرن و هەمیش وشە کان تەعیر لە وەسف و پێشاندانی کەسایەتی کەسێک دەکەن جیا لە هەمو ئەوانی تر.

4- يه ځای له قه سیده دیارو به ناو بانگه کانی سالم قه سیده ی (جانم فیدای سروه کهت) ه، که نامه یه کی شیعریه و سالم تیایدا وه لای پرسیاره کانی (نالی) ده داته وه، که نه وکات له دور ولات بوه و نه حوالی سلیمانی و بارودوخی میرنشینه که ده پرسی و سالمیش به قه سیده یه کی (37) به یتیمیه وه سهره تای قه سیده که سالم وه سفی نه و بایه ده کاو هانی ده دا که نامه که ی بگه یه نیته ده سستی نالی، پاشان ده که ویته شهر چی بارودوخی شارو خه لکی شاری سلیمانی و سته می داگیر که ران، پاشان له دیری یازده همد ده چیته سهر باس و خواستی گه یاندنی نامه که ی و نه حوالی سلیمانی:

هیمه ت که چاپوکانه به ئیجرا بی مه تله بم

لہم سہر برؤ وہ کو بہریدو لہوی بی وہ کو تہ تہر

بۆ مولكى (شام) ھ نامە يې مەن، سۈى (ئالى) يە

هه ر حه ر فى ئه و له وه ز عى وىلا يه ت ده دا خه به ر

پرسیویہ زاہیرن له موقیمانی یهك جهههت

ٲه حوالی ٲه هلی شارو ره فیکانی سه ره سه ر

لهو ساتھ وہ حاکمی بابان گشت دہریہ دہر کران

نه یدیوه کهس له چیره یی کهس جه وهه ری هونه ر

تابو به جایی مه تله عی خورشیدی به ختی رۆم

سوتا گياهو تشنه و خوشكیده بو شه جهر

ناكهن هه وای هیچ كه بابی زه لیلانی شار

بریا نه بهس له ناری غه ما پارهی جگهر

فه رهه نگیکی جیاواز له م قه سیده شدا بهرچاو ده كه وی (هیمهت، چاپوكانه، ئیجرا، مه تلله ب، بهرید، ته ته ره، مولکی شام، سو، حه رف، وه زعی ویلایه ت، خه بهر موقیمان، جیهه ت، ئه حوال، ئه هلی شار، حاکمی بابان، ده ره به ده ره، چیه ره، جه وه هه ری هونه ره، جا، مه تلله ع خورشیدی به ختی، رۆم، سوتاگیا، ئه شنه، خوشكیده، شه جهر، كه باب، زه لیلانی شار، بریا، نار، غه م، پارهی جگهر،... هتد) ده بینین هه م وشه كان تیکه له یه کی فارسی و عه ره بین و هه میش باسی هه ول پرسی و بی ره نگی ئه هلی شارو سوتماک و وێرانه ی شار به ده ست رۆمیه کانه وه پیشان ده دات، كه ئه مه کۆتایی قه سیده كه به م شیوه باسی کۆمه لێک شوینی شار ده کات وه کو (خانه قا، سه رچنار، شیخ ئه باس، شیوی ئاودار..). كه ئه مانه ش شوینی دیارو پیرۆزو جوانی شارن كه بون به وێرانه.

یه ک له دیارترین قه سیده کانی سالم، قه سیده ی (لیم گه رپن با گو شه گیریم...) ه، كه باسی شه ری بابانه کانⁱⁱ له گه ل رۆمیه کان كه تیایدا ولاتی بابان داگیرده کری، سالم له قه سیده یه کی (101) سه دو یه ک به یتیدا نائومی دی و په شبینی خوی و وێرانکاری رۆمیه کان پیشان ده کات:

لیم گه رپن با گو شه گیریم، ده سه ته و ئه ژنۆ، كه ف زه نان
گیژه لۆکه ی بای نه دامه ت، تاری کرد سه فحه ی جیهان
(شاره زور) به حرو (سوله یمانی) له سه رئاو، گه میه ره نگ
بو شکستی وه ک نه هه نگ بو، فیتنه پی ئاخیر زه مان
کی دوعای کرپی به سۆز ئه مسال له کشتی (شه هره زور)
دابارپینی له ئه نحای ته رزه رۆمی ئاسمان
به زمی سه یدی ئیمه، سه ییادی فه له ک کارنکی کرد
ره نگه بالای تیر قه دان، بیته ته رکیمی که مان
زه عفی تالع جازیه وه ک که هروبا بو خوین و ده م
سه یری چه ره ی به ختی من که ن، بو به ره نگی زه عفه ران
تا ده گاته.....

ره نگی سه حرای مه حشه ری بو شیوه که ی لای (پیرمه سور)

گرمه گرمی تۆپی رۆمی، هه وه وه ی سواره ی (به بان)

پیشی ده میان ئو غله مه ی تۆپ پشتی سه ره ئه و ئاگره

گه ییه چه رخی حه وته مین له و عانه دا ئه و فوغان (که سه نه زانی، 1396، 688 – 700)

بێگومان له گه ل ئه وه دا ئه م قه سیده یه درێژترین قه سیده ی (سالم) ه، له هه مان کاتدا یه کیکه له و قه سیدانه ی باسی شه رو شویری نیوان رۆمیه کان و بابانه کان ده کات و باسی سوتماک و وێرانه ی ده ستی رۆمیه کان ده کات، كه چۆن بون به مایه ی وێرانه و خوین رژان و تیکچونی بارودۆخی ولاتی بابان.

ئه گه ره سه یری فه ره نگی وشه کانی بکه ین به ته واوی له گه ل قه سیده کانی تر جیا (گو شه گیر، ده سه ته و ئه ژنۆ، كه ف زه نان، گیژه لۆکه، بای نه دامه ت، تار، سه فحه ی جیهان، گه میه ره نگ، شکست، نه هه نگ، فیتنه، ئاخیر زه مان، دوعا، رۆمی، ته رزه، سه ید، سه ییاد، تیر قه ددان، ته رکیمی که مان، زه رفی تالع، چیه ره، به خت، ره نگی زه عفه ران، خه زان، ته مموز، غه م،

کەتان، مێحنەت، کەیل، مەیل، خوێن تێزاو، داخ، ئاگری نەگبەت، دەگرا، ئاشوفتە، بەخت، تیرەرۆژ، ھەوری بەدبەختی، رەنگی قیر، ساعقە، بەرقی نحوسەت، بەردەباران، دەھری دون...ھتد) کە ئەمە بەشیکن لە وشەکانی فەرھەنگی قەسیدەکە، کە تیکرا گوزارشت لە شەرو شۆرو بەدبەختی وێرانەى مولکی بابان پیشان دەدات. لەم قەسیدەیدا وشەى عەرەبى و فارسى تیدا زالەو بەتایبەت فارسى، کە لە زۆربەى شیعەرەکانیدا سالم فارسىیە کەى زالە بەسەر عەرەبیدا، کە ئەمەش خەسلەتیکى دیارى شیعری سالمە.

سێیەم: رەمز لە قەسیدەکانی سالمدا:

رەمز لە شیعردا یەکیکە لەو دیاردە جوانکارییە باوەکان، کە شاعیران بۆ گەياندنی واتای زۆر و چر بە کاریان ھێناو. رەمز کۆکەرەوێ واتای رۆن و نارۆنە، یا واتای دیارو نادیارە، کە وشەى کەم واتای زۆر لەخۆیدا ھەلەدەگرێ. لە گەڵ ئەویدا کە واتایەکی زمانەوانی و رۆنی ھەبێ، واتایەکی ستاتیکی و قولیشی ھەبێ، ھەر بۆیە پێناسەى جۆربەجۆری رەمزکراوە، (رەمز کۆکەرەوێ دو رەھەندە، بەلکو کۆکەرەوێ دو جیھانە بۆ گوتار، کە یەکیان زمانەوانی و ئەوێتریان جوانکاری و نازمانییە) (ریکور، 2006، 97).

کەواتە رەمز واتایەکی زمانی و واتایەکی نازمانی و جوانکاری لەخۆدەگرێ، بگرە زۆرجار لە دو واتاش زیاتر لەخۆدەگرێ و دەروا بۆ واتای سێ یەم، دەگوترێ رەمز کەمى وشەو زۆری واتایە، چونکە وشەکان لە واتای زۆرچر بار دەکێن (رەمز لەروى زاراوە بریتی یە لە وشەى کەم کە واتای زۆر لەخۆدەگرێ، چ بە ئاماژەى یان نیشانەو قەرینە) (زەرھو سلوی، 2014، 13).

رەمز ھەر جۆریک بێت ھەلگری واتای زۆر، شاعیر بەمەبەستى واتایەکی بەرزو جوان و چر پەنا بۆ رەمز دەبات، رەمز گەورەبێ و ئەرێبێ و نمونەبێ بون و رەسەنایەتیی پیشان دەدات.

(رەمز بەھاواری تەواوی فەرھەنگەکان و تەواوی وەرگرتی واتاکانی ھەلگری و واتای ئەرێبێ و گەورەبێ و نمونەبێ بون و رەسەنایەتیی و...ھتد) (برکاتی، 2009، 7)

رەمز گەورەبێ و فراوانی و پێشان دەدات، لەھەمانکاتدا رزگاریونە لە درێژداداری و زۆربلایی، کە ئەمەیان کاری شاعر نییە، بەلکو ئەرکی شاعیر ئەوێ پەيامەکەى پوخت و کورت و پر واتای، لەھەمانکاتدا رەمز بەرھەمى پەيوەندى نێوان ناخى شاعیر و دەوربەر، شاعیر رەمزەکان لە دەوربەر و ژینگەى خۆى ھەلەدەبژێرێ (رەمز جۆریکە لە پەيوەندى نێوان ناخى شاعیر و دەوربەر، کە لەرێگەى ھەواسەکانەو ھەستى پێناکری، بەلکو لەرێگەى خەیاڵ و ئەبستراکتەو درکی پێدەکەین) (اسماعیل، 2002، 145).

کەواتە رەمز زادەى خەیاڵ و لەھەمانکاتدا ژینگەو دەوربەرى شاعیر، چونکە ھەم خەیاڵى شاعیر پۆلى تیدا دەگێرێ و ھەمیش ئەو واتایە دەوربەر و ژینگە پێدەدات دەبێت بە بنچینەو بناغەى تێگەیشتن و لێکدانەوێ رەمزەکە، ھەر و ھا رەمز دەچێتە ناو زانستى ئاماژەو یان زانستى واتا (زانستى ئاماژە و اناسیترەو، کە لێکۆلینەوێ لە واتا، یان زانستیکە لە واتا دەکۆلێتەو دەیتوژیتەو، یان بەشیکە لەو زانستى زمانەى کە بێردۆزى واتا لەخۆدەگرێ، یان ئەو بەشەى لە رەمز دەکۆلێتەو، تاکو بزائى چۆن دەبێتە ھەلگری واتا) (عمر، 1998، 11)

ئەگەر رەمز بریتی بێت لە ئاماژە و زانستى واتا، ئەو لەھەمانکاتدا ئاماژەکە گوزارشتە لە دەوربەر و ژینگەو خەیاڵى شاعیر، کە خەیاڵى شاعیریش بە دواى شتیکدا دەگەرى کە واتای لى بارکا کە لەدەوربەریدا ھەبێ و نمونەى کى زەق و بەرچاوى ناو کۆمەلگاش بێ.

لەروپىيە كى ترەو ۋە رەمزەكان بەگوڧرەى بابەتەكان دەگۆرڧن، چونكە بابەتەكان لەروى واتا و مەبەستەو ھەمەچەشنەن، ئەو رەمزەكانىش ھەمەچەشنەن، وەكو (ئايى، نىشتەمانى، كىتورى،... ھتد)، كە ئەمەش لە قەسىدەدا بەتەواوى رۆنە، كە جوړى قەسىدە كە بەيڧى مەبەست و جوړى رەمزەكەش ديارىدەكات، رەمزەكان لای سالم جوړبەجوړن، چونكە قەسىدەى جوړبەجوړى لەروى مەبەستەو نوڧىون (كەم وایە پارچە شىعريكى سالم ھەبەت، خالى بېت لەچەند رەمز و ئامازە، بۆ رۆدوانكى مېژوڧى، داستان و ئەفسانەىك، رەسم و نەرىتېك يان زانبارىيە كى گشتى و فەرھەنگى و كۆمەلایەتى) (دەشتى، 2021، 146).

بېگومان رەمز لە قەسىدەكانى سالمدا ھاوشىوھى تەواوى شىعەرەكانى تری لە (غەزەل و مولەممەع و چوارىن، دۆبەيتى،... ھتد) پرىيەتى لە رەمز و ئامازەى بەرز و جوان، رەمزەكانىش لە قەسىدەدا بەيڧى مەبەستەكان دەگۆرڧن، بەيڧى باس و بابەتى قەسىدەكان.

1- قەسىدەى ئايى و دۆينا نەوىستى

لەم جوړەدا چەندىن رەمزى ئايى تايبەت بەدىدەكرڧن، كە لەگەل مەبەستە شىعرييەدا دڧنەو، ئەگەر سەيرى قەسىدەى: بەخارج تەبەكەى سازندەبم بۆ جىفەى دۆينا

لەبامى بڧى نەوايى لڧى بدەم با تەپلڧى ئىستفنا (كەسنەزانى، 1396، 656)

ئەم قەسىدە (24) بەيتىيە، كە باسى خالى دۆنيا و تەماعى دۆنيا و چاوبرسىڧى مرؤفە، دەيان رەمزى تڧىدا بەدىدەكرڧن، لەوانە (جىفەى دۆنيا، دەرۆڧش، عەنقا، دارا، ئوھىس كە مەبەست (وېس القرنى) يە، كە ھاوھلڧى پڧىغەمبەر بو، شەيتان، عەلى، ئەدھەم) كە ئەمانە لە قەسىدەىدا بەدىدەكرڧن، رەمزى ديارن و واتاى زۆر لەخۆدەگرن و سىماى قەسىدەكەش ئەوھمان بۆ دەرەخات، كە باسى خالى نەفسى تەماكارە.

2- لەپارچە قەسىدەى كى تردا كە لەوھسفى (عەزىز بەگ) گوتراو بەشۆوھىيەك كۆمەلڧى رەمز بەكارھاتون كە لەگەل مەبەستى شىعەرەكەدا بگۆنچڧن:

دەكا دۆنيايى پڧى شۆڧش بەدايم فېتنەھا پەيدا

بە نەيرەنگ و فسون ھەردەم لەھەر سوڧى وەفا پەيدا (كەسنەزانى، 1396، 665).

لەم قەسىدەىدا كە (33) بەيتە وەسفى ئازايەتى و لڧىھاتوڧى عەزىز بەگ دەكات و رەمزەكانىش لەو مەيدانەدان (خوسرەو، رەنگى عەزا، ئەلبورز، توتبا، ماشىتە، گوماھە، كىميا، كراسى رۆمى، ئاوى بەقا، كڧوى قاف، فېرەون، عەساي موسى، عەزىز، يەعقوب)، ئەمانە كۆمەلڧى رەمزى شاعىر لە وەسفى ئازايەتى عەزىز بەگ و بەزىن دۆژمن بەرامبەرى بەكارىھڧناون، كە ھەريەكەيان چىرۆكڧى لەپشتە و ئامازەى كى گەورە و پڧواتاى لەخۆگرتو.

3- قەسىدەى وەسفى و پياھەلڧى پڧىغەمبەرى كۆتا:

قەسىدەى كى ستايش ئامڧز كە (21) بەيى شىعرييە، ھەرچەندە بەشىعرى ئايى و قەسىدەى ئايى دادەنڧى، بەلام لەو رۆوھ كە وەسفى كەسڧكە، كە سەردارى ئاينە يان ھەر فەرھەنگەكەى لە شىعرى ئايى و قەسىدەى ئايى پڧىشو جيايەو وشەكانى تايبەت بەمەدح و ستايشن،

رۆبەرۆى نەقش و نڧىنى مستەفا

نوسخە تۆمارى جەمىي ئەنبيا

يا موھەممەد تۆى شەفاعتخوازى خەلق

بەھرەيابى لوتفى تۆن شاھەو گەدا

تا دەگاتە كۆتايى

بو ره و اجي دين به شمشيرو قه لهم

کاتب عوسمانه، شيرت مورتهزا

تيغي قه سا بي قهزا وهك گوسفه ند

گهردي كه عبت جاني سالم كافيدا (كه سنه زاني، 1396، 671-674).

ئهو رهمزانه، كه هه ن (كه عبه، زهمزه، ئي حرام، موسا، ئيدر يس، سوعباني موسا، گهنجي قارون، صديق، فاروق، عوسمان، مورتهزا...) ئه مانه چهندين رهمزن كه رهمزه كاني به شيكيان شوين و به شيكيان كه سايه تيه كان و به شيكيان حال و دوخن، له كووي شيعره كه دا شاعير وهسفي گه وره بي پيغه مبهرو ئهو خه لاتانه ي به ئهو دراون دهكات و به مهش وهسفيكي جواني پيغه مبهري خاتهم دهكات.

4- چهند قه سیده هیه کی تری نشتیمانی سالم هه ن، كه رهمزه كانيان چيان له رهمزي قه سیده كاني ترو كوومه ئي رهمزي نيشتمانی ونه ته وهی تیا ياندا به دیده كری، كه له گه ل و اتاو مه به ستي ئهو قه سیدانه دا دینه وه، ئه وانیش هه ریه ك له قه سیده كاني (جانم فیدای سروه كهت) كه نامه یه كه بو (نالی) و وه لامي نالی ده داته وه باسی بارودوخی سلیمانی بو دهكات. جانم فیدای سروه كهت ئه ی باده كه ی سه حهر

وهی په یكي شارهزا له هه مو راهی پر خه تهر (كه سنه زاني، 1396، 675).

(ئاوی حیات، حاکمی بابان، سهیوان، خانه قا، سهرچنار، شیخ ئه باس، شیوی ئاودار، کانی ئاسکان، عه نکه بوت) ئه مانه كوومه ئي رهمزي شوین، كه تیا يدا به دیده کری، شاعیر له شيعره كه دا باسی و ئیرانه ی دهستی تورك دهكات، كه چۆن شالووی هیناوه و سلیمانی کردوه به و ئیرانه.

به گشتی رهمزه كاني ناو قه سیده لای سالم جيان له رهمزه شيعریه كاني ناو غه زله كاني، له ناو قه سیده شدا، قه سیده كاني نه عت و وهسف و ئايی زیاتر رهمزه كانيان وهسفي ئومید به خشن، به لام رهمزه كاني ناو شيعره نيشتمانیه كاني زیاتر خه م و ناو میدی و شهرو شوربان پتوه دیاره، چونكه ناوه روکی بابه ته كان واده خوازی. رهمزه كان به گشتی سه رچاوه كانيان ئايی و كلتوری و میژوین، به تایبه تیش رهمزه نه ته وهی و كلتوریه كان زیاتر به لای ئه ده بیاتی فارسیدا ده شكینه وه.

ئه نجام

۱- له م توژی نه وه یه دا باس له وه كراوه كه زمان گرنگترین بنیاته له ناو بنیاته هونه ریه كانی شيعر به گشتی و زمانی قه سیده به تايباتی، هه روه ها زمان هه لگری و اتاومه به سته و بی زمان ناتوانین په یام و مه به ستي ناخمان بگه یینین.

۲- فه ره هنگی زمانی و رهمز دو خالی گرنگ له بنیاتی هونه ري زمان له قه سیده دا كه جيان له بنیاتی شيعری غه زه ل و هه م فه ره هنگی تايبه ت به خو ی هه یه و هه م رهمزي تايبه ت به خو ی.

۳- بنیاتی هونه ري زمانی قه سیده كانی سالم جيايه له بنیاتی شيعره كانی تری و ته نانه ت زمانی قه سیده كانی له قه سیده هیه كه وه بو قه سیده هیه کی تر جيان.

۴- فه ره هنگی زمانی و رهمزي قه سیده كانی سالم جيان له فه ره هنگ و رهمزي غه زه له كانی و ته نانه ت فه ره هنگی زمانی و رهمزه كان له قه سیده هیه كه وه بو قه سیده هیه کی تر جيان و به یی مه به ست و ناوه روک زمان و فه ره هنگی هه رقه سیده هیه ك بو قه سیده هیه کيتر ده گوړین و هه رقه سیده هیه ك رهمزو فه ره هنگی تايبه ت به خو ی هه یه.

سه‌چاوه‌کان

ابراهیم، محسن وحید (2018م)، بنیه القصیده فی الشعر الحکیم الندوی الداودی، طبعه الاولی الفداء. اسماعیل، د. ئه‌رسه‌لان بایز (۲۰۰۲)، سیمای شیعری کوردی دواى راپهرین، سه‌رده‌م. البرکاتی، السعدی (2009م)، الرمز التأریخی و دلالتیه فی الشعر العزیدین مهبوبی. البیکار، د. یوسف حسین (1982م)، بناء القصیده، الاندلس. الکبیسى، طراد (2004م)، فی الشعریه العربیه، دمشق. بۆره‌که‌یی، صدیق (1375هـ)، میژوی و ژیه‌ی کوردی، چاپخانه‌ی چهر، تبره‌ی. بیدار، جمال طیب الله (2013ز)، ده‌روازه‌ی شعر ناسین، چاپی یه‌که‌م، نارین. توفیق، د. ئافان عه‌لی میرزا، ۲۰۱۲ز، چینی دهق له‌شیعره‌کانی نالیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی که‌مال، سلیمانی. ده‌شتی، د. عوسمان (2012ز)، له‌باره‌ی بنیاتی زمان و شیوازی شیعری، چاپخانه‌ی هاشم، هه‌ولێر. ده‌شتی، د. عوسمان (2021ز)، سالمی ساحیب قران باس و لیکۆلنه‌وه، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، هه‌ولێر. ریکور، بول، (2006م)، ت. سعید الغانمی، الطبعة الثانية. زهره‌ و سلوی، طراد و طماش (2014م)، جمالیة الرمز فی دیوان (انفاس الیل)، للاحمد درویش، رسالة ماجستير. سابر، د. په‌ریز، ۲۰۰۶ز، په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و مه‌سه‌له‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعری، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر. سلیمو، د. هاوژین (2019ز)، په‌خنه‌ی پراکتیکی، چاپی دوه‌م، چوارچرا. سه‌عید، د. ناز أحمد، ۲۰۱۷ز، ده‌نگی مسته‌فا به‌گی کوردی له‌شیعری کلاسیکی کوردیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی گه‌نج، سلیمانی. شایب، احمد (1994م)، اصول النقد الادبی، طبعه‌ العاشرة، نهضة المصرية. عبدالله، د. ادريس (2020ز)، زمان و شیواز، ماردین. عمر، احمد مختار (1998م)، علم الدلالة، طبعه‌ الخامسة، قاهره. عمر، بوشته، ۲۰۱۸م، علم الدلالة وظائف الغة. فضل، د. صلاح، ۱۹۹۸م، علم الاسلوب، طبعه‌ الاولی، دارالشروق، قاهره. قطب، سید، ۲۰۰۳م، النقد الادبی أصله و مناهجه، طبعه‌ الثامنة، دارالشروق. که‌سنه‌زانی، اسماعیل (1396هـ)، دیوانی سالم، سندج. کوهن، جان، بنه‌الغه‌ الشعریه، ۱۹۸۶م، ت. محمد الوالی و محمد لاعمری، طبعه‌ الاولی. نورالدین، قاره‌ مصطفی، ۲۰۱۰م، النص الادبی من النسق الموغلق الی النسق المفتوح.

په‌راوێژه‌کان؛

ⁱ. که‌ربه‌لا ئه‌و شاره‌ی که‌ خه‌لکه‌که‌ی له‌جیاتی پێشوازی له‌ ئیمامی حوسه‌ین پشتیان به‌رداو به‌ کوشتنیاندا.

ⁱⁱ. باسی شه‌ری عه‌زیزه‌گی بابان له‌ گه‌ل ئیسماعیل پاشای رۆمی له‌ سالی 1266 کۆچی و داگیرکراوی ولاتی بابان (که‌سنه‌زانی، 1396، 688).